

Diumenge vint-i-tres durant l'any

Lectura del llibre del profeta Isaïes 35, 4-7a

Digau als cors alarmats: Sigueu valents, no tingueu por! Aquí teniu el vostre Déu que ve per fer justícia; la paga de Déu és aquí, és ell mateix qui us ve a salvar. Llavors es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran; llavors el coix botarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de goig, perquè l'aigua ha brollat a l'estepa, han nascut torrents en el desert; les terres resseques ara són estanys, el país de la set és ple de fonts d'aigua.

Salm responsorial 145

Resposta: Alaba el Senyor, ànima meva.

. El Senyor, que es manté fidel per sempre, fa justícia als oprimits, dóna pa als qui tenen fam. El Senyor allibera els presos.

. El Senyor dóna la vista als cecs, el Senyor aixeca els vençuts, el Senyor estima els justs; el Senyor guarda els forasters.

. Manté les viudes i els orfes, i capgirarà els camins dels injusts. El Senyor regna per sempre; és el teu Déu, Sion, per tots els segles.

Lectura de la carta de sant Jaume 2, 1-5

Germans meus, vosaltres que creis en Jesucrist, el nostre Senyor gloriós, no heu de comprometre la vostra fe amb diferències entre les persones. Suposem que, mentre estau units, entra un home ben vestit i amb un anell d'or, i entra també un pobre mal vestit. Si us fixàveu primer en el que va ben vestit i li dèieu: "Segui aquí que estarà millor", però al pobre li dèieu: "Tu queda't dret o seu aquí, als meus peus", ¿no faríeu diferències entre vosaltres? ¿No seríeu homes que jutgen amb criteris dolents? Escoltau, germans meus estimats: ¿No sabeu que Déu ha escollit els pobres d'aquest món per fer-los rics en la fe i hereus del Regne que ell ha promès als qui l'estimen?

Lectura de l'evangeli segons sant Marc 7, 31-37

En aquell temps Jesús tornà del territori de Tir pel camí de Sidó, i se'n anà cap a la mar de Galilea, passant pel territori de la Decàpolis. Li dugueren un sord, que a penes sabia parlar, i li demanaren que li imposàs les mans. Jesús se l'endugué tot sol, enfora de la gent, li posà els dits a les orelles, escopí i li tocà la llengua, aixecà els ulls al cel, sospirà i digué: "Efatah", que vol dir, "obre't." A l'instant se li obriren les orelles, la llengua se li deslligà i parlava perfectament. Jesús els prohibí que ho diguessin a ningú, però com més els ho prohibia, més o explicaven a tothom, i no se'n sabien avenir. Deien: "Tot ho ha fet bé: fa que els sords hi sentin i que els muts parlïn."